

[Socialministeren.]

også personer, der er indblandet i strejker, hvad enten disse er lovlige eller ulovlige.

Hvis pågældende eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, kan det sociale udvalg imidlertid efter lovens § 26, stk. 1, nr. 2, træffe beslutning om tilbagebetaling af den ydede hjælp. Modtageren skal gøres bekendt med tilbagebetalingspligten ved udbetaling af hjælpen.

Bistandslovens regel om tilbagebetaling i denne situation er en videreførelse af tidligere gældende regler i loven om offentlig forsorg. Baggrunden for reglen er, at det offentlige ved at yde hjælp uden tilbagebetalingspligt indirekte kunne blive part i en konflikt på arbejdsmarkedet. Heller ikke efter forsorgsloven var der hjemmel til at nægte hjælp i en strejkesituation.

I tilknytning til en afgørelse fra den sociale ankestyrelse har socialministeriet den 17. december 1976 udsendt en cirkulærskrivelse om hjælp efter bistandsloven under arbejdskonflikter, som giver en oversigt over, hvilke resultater bistandslovens principper typisk vil føre til i en sådan situation. Det er i denne anført, at det sociale udvalg som udgangspunkt bør træffe bestemmelse om tilbagebetaling efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 2, medmindre der i det enkelte tilfælde foreligger helt specielle vanskeligheder for ansøgeren.

Det er endvidere fremhævet, at der ved arbejdskonflikter normalt er tale om en behovssituation af meget begrænset varighed, hvilket indebærer, at de sociale udvalg bør være tilbageholdende ved udmålingen af hjælpen. Der vil således yderst sjældent kunne blive tale om at yde hjælp til underhold allerede fra det tidspunkt, da konflikten iværksættes, idet der som oftest på dette tidspunkt vil være en arbejdsløsheds til hel eller delvis rådighed. Endvidere må det med hensyn til hjælpen til faste udgifter lægges til grund, at ansøgeren ved tilrettelæggelsen af sin økonomi normalt vil have lagt penge til side til betalingen af dem, således at konflikten skal have strakt sig over en vis periode, før man går ind i en vurdering af, i hvilket omfang der bør ydes hjælp til afholdelse af disse udgifter. Det vil her være afgørende, om nægtelse af hjælp giver anledning til så indgribende ændringer i ansøgerens situation, at det vil være vanskeligt for den pågældende senere at komme til at klare sig selv på det hidtidige niveau.

Det er endvidere anført, at indsamlede midler, der udbetales til den enkelte konfliktramte, skal fradrages fuldt ud i den hjælp, der kunne være ydet.

Endelig er det – for så vidt angår betydningen af, at en ansøger har en vis formue – anført, at det i overensstemmelse med bistandslovens § 39 nøje skal påses, at der kun ses bort fra en mindre formue, når det i det enkelte tilfælde godtgøres, at denne bør bevares af hensyn til boligmæssige forhold eller ansøgerens og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Det tilføjes, at der ikke til socialministeriet er indgået oplysninger om den sag fra Ølstykke kommune, der omtales i slutningen af begrundelsen for spørgsmålet.

Af Voigt (FP) til justitsministeren (8/3 77):

»Vil ministeren fritage fører og passagerer for selepligten i jeeps og unimogs?«

(Spm. nr. 16).

Begrundelse.

Det fremgår af en udtalelse fra de værnepligtige befalingsmænd og befalingsmandselever, at sikkerhedsselen er direkte livsfarlig i de to nævnte kategorier af køretøjer. En sådan udtalelse må bekymre, og det er min opfattelse, at ministerens ja på mit spørgsmål må foreligge til landstalsmandsmødet, som skal afholdes på flyvestation Karup i dagene 28. marts til 1. april.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (15/3 77):

Reglerne om obligatorisk brug af sikkerhedsseler er baseret på et fællesnordisk forslag afgivet af Nordisk Trafiksikkerhedsråd i 2 rapporter fra 1973.

Af de undersøgelser, der ligger til grund for forslaget, fremgår det bl. a., at jeeps udgør et særligt problem i forbindelse med væltningsulykker, idet det undertiden kan ske, at fører og passager bliver klemt under den væltede vogn. Det anføres fra trafikmedicinsk side, at sikkerhedsseler ikke vil forebygge sådanne ulykker, og at selerne måske kan forværre dem. Væltningsulykker forekommer imidlertid langt sjældnere end alle andre uheldstyper. Trafikmedicinerne peger i rapporterne på muligheden af at forsyne sådanne køretøjer med styrtbøjle, men mener, at det selv uden sådanne